

Uitslag Caissa 4 - WSC 1 van 19-2-2002:

w P.Wijnand	0 - 1	F.Roes
z W.Birkhoff	½ - ½	S.Steemers
w E.van Wigcheren	½ - ½	B.Lewerissa
z D.Spel	0 - 1	P.Koefoed
w JW.Thurkow	1 - 0	H.Uiterwijk
z W.Raudenbusch	0 - 1	T.Lith
w T.van Tubergen	1 - 0	P.de Jager
z H.Boom	1 - 0	P.Zonjee

WSC 1	4 - 4	Caissa 4

Om kwart over tien was Harry als eerste klaar en had daarmee ook z'n eerste winstpunt van het seizoen geboekt. Daarbij was natuurlijk wel de hulp van z'n tegenstander nodig, die eerst een pion in liet staan en daarna een loper weggaf, maar hijzelf had geen fouten gemaakt zodat de overwinning ten volle verdient was.

Een uur later volgde de eerste domper doordat Dick een ingewikkelde partij verloor. Op het moment dat zwart de partij naar zijn hand had kunnen zetten vergreep hij zich aan een vergiftigde pion en was die kans verkeken. Toch waren de kansen toen nog ongeveer gelijk, maar omdat een ongeluk nooit alleen komt ging het daarna van kwaad tot erger.

Ongeveer gelijktijdig ging Eric, die z'n eerste partij voor Weesp speelde, accoord met remise. Hij had in het middenspel zijn koningsstelling laten openbreken door een offer van een loper tegen twee pionnen toe te laten. Wit gaf direct daarna nog een pion om de dames en een aantal stukken af te kunnen ruilen, zodat er geen gevaar voor een aanval meer bestond. Naar mijn mening was dit niet nodig geweest en had hij op dat moment een zeer goede stelling in handen. Zoals het ging had zwart op het eind drie vrijpionnen voor de loper toen hij remise aanbood.

Weer een kwartiertje later (het liep nu al tegen half twaalf en op alle borden was het tijdnood) bracht Jan Willem Weesp weer op voorsprong. In een regelmatige partij, zonder echte blunders van zijn opponent, wist hij de vijandelijke koning in het centrum vast te houden en via de koningsvleugel door te breken waarna het gedaan was met de tegenstand.

Werner had z'n gedachten vandaag ergens anders: toen hij de parkeerplaats wilde betalen (met de andere vier spelers die uit Weesp vertrokken kon ik trouwens direct een gratis plaatsje vinden langs een bouwplaats, maar dit terzijde) slikte de meter zijn pinpas in om deze niet meer terug te geven. Hoewel er een briefje achter de voorruit werd geplaatst en direct parkeerbeheer werd gewaarschuwd is het te begrijpen dat hij niet meer rustig achter het bord zat. Onder druk, maar in een verdedigbare stelling, dacht hij een combinatie te zien die hem een stuk zou opleveren. Die combinatie zat er ook in, maar dan voor wit die een pion voorkwam met daarbij een open koningsstelling voor zwart.

Wat te zeggen van de partij van Theo? Die is eigenlijk met geen pen te beschrijven, maar ik ga het toch proberen. In het middenspel nam zijn koning de vlucht naar voren en kwam in een positie waarbij zwart vijf zetten lang naliet om een matnet te vlechten. Nadien had zwart echter wel een grote materiële voorsprong van toren tegen pion, zodat hij lang nadien nog steeds gewonnen stond. Op de 40e zet kreeg wit echter drie verbonden vrijpionnen die wanhopig de overkant probeerden te bereiken, terwijl De Jager hen telijf ging met enkel een toren zonder zijn koning erbij te betrekken. Het ironische van de situatie is dat op een gegeven ogenblik zwart een torenzet moest doen om alle pionnen tegen te kunnen houden en hij dat moment uitkoos om een koningszet te doen. Enfin, het gevolg van dat alles was dat een pion er in slaagde om te promoveren, waarna de kansen volledig gekeerd waren.

Wim haalde zijn halfje op een voor hem kenmerkende wijze, hij liet zijn dame insluiten in een hoek op de koningvleugel en werd aldaar weggetikt. Dat kostte hem weliswaar drie pionnen, maar zijn tegenstander ook zeeën van tijd. Op het laatst stond wit een toren voor met voor de rest enkel nog de koningen op het bord en met nog enkele seconden op de klok bood hij remise aan, wat natuurlijk graag werd aangenomen.

Tijdens die partij waren er problemen met twee regels, in het kort:

- 1) Een speler hoeft niet meer te noteren als hij nog maar 5 minuten op de klok heeft.
- 2) Als de vlag van een speler is gevallen en zijn tegenstander heeft niet genoeg materiaal om mat te kunnen geven dan is de uitslag remise.

Hieruit volgt dat wit dus best door had kunnen spelen, hij kon toch niet meer verliezen!

In mijn eigen partij stond ik onder druk doordat net niet de beste zet werd gekozen of doordat af en toe een verkeerd plan werd gevolgd. Dit alles kostte me te veel tijd zodat ik op het einde in een stelling waar elk foutje het einde kon betekenen door de tijdnoed inderdaad de draad verloor en in verloren stelling door m'n vlag ging. Zwart had eigenlijk de hele tijd geen fout gemaakt en door simpele maar sterke zetten de partij naar zich toe getrokken, men moet dan vrede hebben met een nederlaag, hoe zuur dat ook is.

Peter Wijnand